

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoP/81/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7223200939
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Tobiašová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:7223200939.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Tobiašovej a členiek senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Elišky Har Tzvi v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. O., G.. XX.XX.XXXX (v súčasnosti už plnoletá), a E. O.Š., G.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné námestie 9, deti rodičov: matka T. B. O., G.. XX.XX.XXXX, K. Ž. X, C., a otec M. B. O., O., G.. XX.XX.XXXX, K. Ž. XX, C., v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Mestského súdu Košice č. k. K2-17P/13/2023-135 zo dňa 28.06.2023, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok vo výrokoch I., II. a IV.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Matka sa podaným návrhom domáhala zvýšenia výživného zo strany otca na maloletú A. na sumu 220 eur a na maloletého E. na sumu 180 eur mesačne.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Mestský súd Košice ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“ alebo „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„I. M e n í rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 19P/209/2018-153 zo dňa 8.6.2020 tak, že zvyšuje výživné otca na mal. A. O., G.. X.X.XXXX zo sumy 165 eur na 200 eur mesačne a mal. E. O., G.. X.X.XXXX zo sumy 115 eur na 150 eur mesačne, ktoré je otec povinný uhrádzať k rukám matky vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred počnúc od 3.2.2023 opakovane do budúcnosti.“

II. Dĺžné výživné voči mal. A. za obdobie od 3.2.2023 do 30.6.2023 vo výške 172,50 eur je otec p o v i n ť u h r a d i ť matke do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Dĺžné výživné otca voči mal. E. za obdobie od 3.2.2023 do 30.6.2023 súd n e u r č u j e.

IV. Návrh matky v prevyšujúcej časti z a m i e t a.“

3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sa zmenili oproti poslednej úprave výživného pomery na strane všetkých účastníkov konania. Maloletá A. navštevuje X. P. W. a maloletý E. je žiakom X. P.Č. J. Š.. S

narastajúcim vekom narástli aj výdavky na maloleté deti. Na strane otca došlo tiež k zmene pomerov, jeho príjem mesačný sa zvýšil (1.307,09 eur), v marci 2023 si zakúpil nové osobné motorové vozidlo v sume 11.500 eur, po vysporiadaní BSM sa stal výlučným vlastníkom 3-izbového bytu v C. a je tiež vlastníkom pozemkov v k. ú. B., ktoré mu boli darované matkou. Súd prvej inštancie zohľadnil aj jeho výdavky. Rovnako došlo k zmene pomerov aj na strane matky, jej mesačný príjem stúpol na sumu 1.264,26 eur, je vlastníčkou 1-izbového bytu v C., ktorý jej darovala matka. V roku 2021 nadobudla osobné motorové vozidlo na leasing za cenu 16.140 eur. So zreteľom na majetkové pomery rodičov, ako aj odôvodnené potreby maloletých detí, ktoré sa zvýšili, súd zvýšil sumu výživného tak, ako je uvedené vo výroku I. rozhodnutia s tým, že v prevyšujúcej časti návrh matky zamietol, keďže má za to, že zvýšené výživné dostatočne zohľadňuje odôvodnené potreby maloletých detí a je súladné aj s majetkovými pomermi rodičov.

4. Dĺžné výživné určil vo vzťahu k maloletej A., dĺžné výživné na maloletého E. neurčil. Zohľadnil ďalšie platby otca vo vzťahu k maloletému, ako aj vyjadrenie maloletého, že otec mu uhrádza vreckové.

III. Obsah odvolania otca a vyjadrení účastníkov konania

5. Proti tomuto rozsudku, v časti výroku I. a II., podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec. Namietal, že súd prvej inštancie vykonal nesprávny výpočet jeho priemerného mesačného príjmu, jeho priemerný mesačný príjem je 1.167 eur. Závery súdu prvej inštancie považuje za nesprávne a nesúladné s vykonaným šetrením. Poukázal, že matka poberá príspevok od štátu na maloleté deti vo forme prídavku a daňových bonusov, ktorých výška sa tiež zvýšila. Tiež namietal, že prvoinštančný súd nevzal do úvahy pôžičku, ktorú si vzal, aby mohol vyplatiť matku maloletých za byt, ktorý mali v BSM a z ktorej prvé roky čiastočne uhrádzal výživné. Rovnako nezohľadnil jeho vyživovaciu povinnosť k matke, ktorej prispieva na úhradu nákladov v domove sociálnych služieb. V prípade, že bude zaviazaný uhrádzať výživné v takejto výške, nebude mať možnosť prispievať svojim deťom nad rámec stanoveného výživného. Zdôraznil, že podľa jeho možností prispieva aj na iné aktivity a svojim deťom dáva dary. Bol nútený minúť zvyšok pôžičky na zvýšené pravidelné mesačné výživné. Navrhol rozsudok v jeho napadnutej časti zmeniť v súlade s jeho odvolacím návrhom (170 eur na maloletú A., 170 eur na maloletého E.).

6. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka maloletých detí. Uviedla, že nesúhlasí s odvolaním otca. Poukázala, že otec maloletých detí použil na vysporiadanie BSM peniaze z predaja svojho pozemku, tak ako to uviedol pred súdom prvej inštancie, a nie z pôžičky. Peniaze, ktoré jej otec maloletých detí vyplatil za vysporiadanie BSM, bola nútená minúť za vybavenie domácnosti prenajatého nezariadeného bytu, nakoľko všetok nábytok v ich predchádzajúcej spoločnej domácnosti bol vstavaný. Poukázala na zvýšenie výdavkov aj vo vzťahu k psovi, ktorého maloletému E. zakúpil jeho otec. Pokiaľ ide o príspevky od štátu, tieto považuje za krátkodobé s tým, že maloletá A. v Q. XXXX dosiahne plnoletosť. Má za to, že je v možnostiach otca, aby dosahoval vyšší príjem. Navrhla rozsudok v jeho napadnutej časti potvrdiť.

7. Kolízny opatrovník maloletých sa k odvolaniu otca nevyjadril.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“), a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

9. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol. Odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje.

11. Súd prvej inštancie v rozsudku uviedol skutkový stav, z ktorého vychádzal, a z tohto skutkového stavu vychádza aj odvolací súd bez toho, aby ho opätovne uvádzal vo svojom rozhodnutí. Rovnako odvolací súd neopakuje právne závery, ktoré uviedol súd prvej inštancie v svojom rozhodnutí. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe „Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzujúcim rozsudkom vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci, rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie“ (uznesenie NS SR sp. Zn. 5Obdo/98/2018 zo dňa 29.1.2020). „Odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok“ (ÚS SR vo veciach II.ÚS 78/05, III.ÚS 264/08, IV.ÚS 372/08).

12. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočný stav veci, vyvodil z neho tomu prislúchajúce skutkové závery a vec správne právne posúdil. Uplatnené odvolacie dôvody nenašli v rozhodnutí odvolacieho súdu svoje opodstatnenie. Napadnutý rozsudok považuje odvolací súd za vecne správny, jeho správnosť argumentuje nasledovne.

13. Rozhodovanie o výžive maloletých detí je konaním vo veciach starostlivosti súdu o maloletých v zmysle ustanovení § 111 až § 122 CMP. Okruh účastníkov tohto konania treba posúdiť podľa ustanovenia § 7 ods. 2 CSP, podľa ktorého v konaní, ktoré možno začať aj bez návrhu, je účastníkom aj ten, o koho právach a povinnostiach sa má konať. A. bola účastníčkou predmetného konania aj pred dovŕšením 18-teho roku svojho veku. V priebehu konania mal. A. nadobudla procesnú spôsobilosť, kedy pred súdom môže konať samostatne v tom rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti (§ 67 CSP). Od tohto obdobia teda A. získala spôsobilosť konať samostatne, napriek tomu, že predmetom konania ostalo obdobie zvýšenia vyživovacej povinnosti zo strany povinného otca v čase, keď bola ešte maloletá. Na základe jej súhlasu s pokračovaním v konaní sa stala účastníkom konania na strane navrhovateľa (č.l. 162). Ak bol návrh na určenie výživného podaný pred dosiahnutím plnoletosti dieťaťa, pokračuje v konaní súd starostlivosti o maloletých aj po jeho plnoletosti s tým rozdielom, že plnoleté dieťa má už v ďalšom súdnom konaní samostatné procesné postavenie. A. je stále osobou oprávnenou z výživného a je odkázaná na plnenie vyživovacej povinnosti zo strany rodičov.

14. Pri rozhodovaní o zmene výživného na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná a trvalá zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Relevantné pre rozhodnutie o podanom návrhu na zvýšenie výživného je nielen to, či sa výrazne, trvalo, nie krátkodobo alebo nepatrne zmenili okolnosti na strane oprávneného dieťaťa, ale aj na strane povinného rodiča, ktoré boli podkladom pre predchádzajúce rozhodnutie o výživnom.

15. Po oboznámení sa s obsahom preskúmaného spisu dospel odvolací súd k záveru, že určená suma výživného na plnoletú A. a mal. E. zodpovedá zákonným kritériám pre jeho určenie. V konaní bolo zistené, že príjem otca je 1.307,09 eur (v odvolaní otec uvádza, že jeho príjem je 1.167 eur), po vyporiadaní BSM sa stal výlučným vlastníkom 3-izbového bytu v C., je vlastníkom ďalších pozemkov v k. ú. B., ktoré nadobudol na základe darovacej zmluvy od svojej matky, v marci 2023 si zakúpil nové osobné motorové vozidlo v sume 11.500 eur. Otec sporadicky prispieva svojej matke na úhradu výdavkov spojených s pobytom v domove dôchodkov sumou 40 eur.

16. Odvolací súd pripomína, že na strane povinného rodiča sa preskúmajú nielen jeho reálne majetkové pomery, ale aj jeho schopnosti a možnosti, t.j. berie sa do úvahy aj to, či a v akom rozsahu, podľa svojich schopností a možností, povinný môže získať prostriedky potrebné na plnenie vyživovacej povinnosti. V danom prípade je otec detí bez akýchkoľvek pochybností schopný pracovať.

17. Odvolací súd osobitne poukazuje na ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré rozšírilo východisko zisťovania a posudzovania možností, schopností a majetkových pomerov rodičov aj o zisťovanie tzv. potenciality príjmov. Princíp potenciality má prednosť pred princípom fakticity, to znamená, že súd je povinný prihliadať aj k zjavne nevyužitým schopnostiam povinného rodiča. Pre určenie výšky výživného preto nie je smerodajné, aký príjem rodič v skutočnosti dosahuje, alebo či vôbec pracuje, ale vychádza z jeho potenciálnych príjmov, to znamená z príjmov, ktoré povinný (potenciálne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce. Skutočnosť, že potenciálny príjem má prednosť pred faktickým príjmom vyplýva aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/165/2017 zo dňa 27.11.2018, ktorý vo svojom odôvodnení uviedol: „Pri určení výšky výživného je rozhodujúci príjem, ktorý rodič reálne mohol dosahovať a nie príjem, ktorý fakticky dosahuje, pretože princíp potenciality má prednosť pred princípom fakticity.“ Súčasne považuje za potrebné zdôrazniť, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je zákonná povinnosť, z čoho vyplýva, že každý rodič je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k dieťaťu nebolo ohrozené. Každý rodič si musí uvedomovať svoju rodičovskú zodpovednosť a primerane tomu prispôbiť i svoj osobný život, a teda vynaložiť zvýšené úsilie na dosiahnutie primeraného príjmu na zabezpečenie odôvodnených potrieb všetkých vyživovaných osôb.

18. Pokiaľ ide o príjem matky, odvolací súd argumentuje, že v predmetnom konaní je to otec, ktorý je povinnou osobou z platenia výživného na A. a mal. E., ktorým poskytuje osobnú starostlivosť ich matka. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd pri určení výšky výživného zohľadnil mieru osobnej starostlivosti matky o deti, ktorým táto poskytuje všestrannú starostlivosť. Pri stanovení rozsahu výživného je dôvodné prihliadať na mieru osobnej starostlivosti matky a absencia nemateriálneho plnenia v podobe rovnakej miery osobnej starostlivosti by zo strany otca pochopiteľne a rozumne mala byť kompenzovaná plneniami materiálnymi, konkrétne napr. platením výživného vo zvýšenej miere. Obligatórnym zákonným hľadiskom pri určovaní výšky výživného je osobný výkon starostlivosti, ktorý Zákon o rodine nepochybne kladie na roveň finančnému zabezpečeniu výživy (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 10.11.2011, sp. zn. IV.ÚS 489/2011).

19. V neposlednom rade je potrebné poukázať aj na odôvodnené potreby detí. A., ktorá v priebehu odvolacieho konania dosiahla plnoletosť, v čase poslednej úpravy navštevovala X. P. J.C. Š., kým toho času je žiačkou K. W., ďalší školský rok bude maturovať. A. navštevuje záujmové krúžky (tanečný, výtvarný), nosí zubný strojček. Mal. E. v čase poslednej úpravy bol žiakom X. P. J. Š., kým toho času navštevuje X. P. J. Š.. Rovnako ako jeho sestra, aj mal. E. navštevuje záujmové krúžky (futbalový, základná umelecká škola - hrá na akordeóne).

20. Na strane A. a mal. E. nejde o nadpriemerné potreby z príjmu, ktorý otec dosahuje, je otec schopný, resp. by mal byť schopný pokryť náklady, ktoré jeho deti potrebujú. Pri nákladoch na deti je treba zahrnúť aj pomer nákladov, ktoré súvisia s bývaním, s chodom domácnosti, s poplatkami za komunálny odpad, s daňovými povinnosťami, na ktorých by sa deti mali podieľať rovnako. Náklady na bývanie uspokojuje deťom matka. Z charakteru výživného ako dávky zročnej do budúcnosti vyplýva, že nemožno všetky výdavky preukázať, keďže budú vznikať až v budúcnosti.

21. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, priemerný mesačný príjem otca predstavuje 1.307,09,- Eur v čistom. Pri určovaní výšky výživného je potrebné zobrať do úvahy materiál Ministerstva spravodlivosti SR z roku 2024, ktorého cieľom je zjednotiť postup pri určení výživného (<https://www.justice.gov.sk/aktualne-temy/ministerstvo-spravodlivosti-sr-zjednocuje-postup-pri-urceni-vyzivneho/>). Vekovej kategórii oprávneného dieťaťa vo veku A. (XX rokov) prislúcha podľa tabuľkového výživného percentuálny podiel 18 % z príjmu povinného rodiča, rovnaký podiel prislúcha aj oprávnenému dieťaťu vo veku mal. E. (XX rokov), t.j. 18 %. Otec je nositeľom celkovo dvoch vyživovacích povinností. Prihliadajúc na príjem, ktorý otec deklaruje, t.j. 1.167 eur (súd prvej inštancie ustálil výšku príjmu otca na sumu 1.307,09 eur) v prípade plnoletej A. a mal. E. spravodlivé výživné predstavuje 210 eur na každé dieťa. Súd prvej inštancie ustálil výšku výživného pre plnoletú A. na sumu 220 eur, teda mierne nad hranicu odporúčanej výšky výživného (o 10 eur viac), pričom v prípade mal. E. ustálil výšku výživného na sumu 150 eur, čo je výrazne pod hranicou odporúčanej výšky výživného (o 60 eur menej). Výživné určené pre mal. E. vo výške 150 eur zodpovedá 12,85 %, čo pri dvoch vyživovacích povinnostiach povinného rodiča zodpovedá odporúčanej výške výživného na mal. dieťa v

predškolskom veku (12 %). Odvolací súd pripomína, že pri ustaľovaní spravodlivého výživného v súlade s odporúčaním Ministerstva spravodlivosti SR vychádzal z príjmu, ktorý otec v odvolaní uvádzal, že ho aj reálne dosahuje a nie z príjmu, ktorý ustálil súd prvej inštancie, t.j. 1.307,09 eur (v tomto prípade by odporúčaná výška výživného pre plnoletú A. a mal. E. bola ešte vyššia, t.j. 235 eur na každé dieťa).

22. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II. a IV. ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP. Odvolací návrh odvolateľa, ktorý nesúhlasil so zvýšením výživného v takom rozsahu ako to ustálil súd prvej inštancie, odvolací súd považoval za rozporný s najlepším záujmom plnoletej A. a mal. E., ohrozujúci riadne uspokojovanie ich odôvodnených potrieb, deklarujúci nevyváženosť v plnení si rodičovských povinností k dieťaťu zo strany rodičov. Keďže A. v priebehu odvolacieho konania nadobudla plnoletosť, otec je povinný počnúc dňom jej plnoletosti platiť výživné k rukám A..

23. O trovách konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP v spojení s ust. § 58 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V preskúmvanej veci odvolací súd súčasne nezhliadol také okolnosti, ktoré by dôvodili priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov podľa § 55 CMP.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov; § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).